

3. Корнелаєва Є. В. Варіативність професійних просодичних особливостей мовлення (експериментально-фонетичне дослідження на матеріалі інтерв'ю з політиками, акторами, дикторами телебачення). Автореф. дис.... канд. філол. наук: 10.02.04 – германські мови. – Одеса, 2015. – 20 с.
4. Русавская О.О. Гендерные мелодические особенности речи канадцев / О.О. Русавская // Znanstvena misel journal. – Vol. 1. – Slovenia, 2017. – P. 65-69.
5. Селіванова О. А. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. – Полтава: Довкілля-К, 2008. – 343 с.

Самойлова Ю.І.

*старший викладач кафедри гуманітарних дисциплін
Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

В умовах інтенсивного розвитку інноваційних процесів у всіх сферах життя та діяльності зростає і роль освіти та інтелектуальної праці. У зв'язку з цим останнім часом все частіше виникає питання щодо застосування нових технологій в процесі вивчення іноземної мови. Така тенденція має закономірний характер, адже сьогоднішнє інформаційне суспільство характеризується активним процесом інформатизації.

Інформаційно-комунікаційні технології - це технології опрацювання інформації за допомогою комп'ютера та телекомунікаційних засобів. Зв'язок термінів «комунікація» та «інформація» з технологіями зафіксований у терміні, який з'явився порівняно недавно - інфокомунікаційні технології, які підкреслюють подвійний характер технології - її інформаційний зміст та комунікативні можливості [1].

Сучасні інноваційні технології дозволяють розширити рамки практичного заняття і використовувати нові форми навчання, які сприяють підвищенню пізнавальної активності та інтересу студентів, розвитку їх інтелектуальних, творчих здібностей, вмінь самостійно набувати нові знання та створюють умови для успішної самореалізації в майбутньому.

Усі засоби навчання можна поділити на 2 групи: аудіовізуальні (відео матеріали) та технічні засоби навчання (мультимедійні навчальні комплекси). Використання аудіовізуальних матеріалів стимулює і сприяє успішному вивченню іноземної мови. При вивченні іноземної мови студенти використовують зоровий та слуховий канали для сприйняття інформації. Але зоровий канал є основою навчання. Підтвердження цього є і в роботах американського педагога В. Ріверса. Він стверджує, що ці засоби навчання дійсно допомагають краще розуміти іншомовну культуру і забезпечують компенсаторний контакт з носіями мови за допомогою аудіо та візуальних засобів [2].

Мовлення у фрагменті відеофільму, який можна використовувати для навчання лексики, є джерелом іншомовної лінгвістичної та екстралінгвістичної інформації, дає загальну характеристику відеоряду, конкретизує деякі деталі. Як відомо, слово доповнює зображення, підсилює, деталізує його, керує процесом перегляду фільму. Словесний ряд має всю ту інформацію, яка не може бути відображена зоровим рядом.

Використання відеоматеріалів на уроках сприяє підвищенню якості знань, оскільки дозволяє використати наступні види комунікативної діяльності: аудіювання, мовлення, читання і письмо (при виконанні вправ). Використання відео виправдане психологічно: саме через органи зору і слуху людина отримує основний об'єм інформації про навколишній світ.

Більше того, використання відеозаписів на уроках сприяє індивідуалізації навчання і розвитку мотивованості мовної діяльності учнів. При використанні відеофільмів на уроках іноземної мови розвиваються два види мотивації: самомотивація, коли фільм цікавий сам по собі, і мотивація, яка досягається тим, що учень розуміє мову фільму. Це приносить задоволення і надає віру у свої сили і бажання до подальшого вдосконалення. Слід зазначити, що застосування на уроці відеофільму - це не лише використання ще одного джерела інформації. Використання відеофільму сприяє розвитку різних сторін психічної діяльності учнів, і передусім, уваги і пам'яті. Під час перегляду в класі виникає атмосфера спільної пізнавальної діяльності. У цих умовах навіть неуважний учень стає уважним. Для того, щоб зрозуміти зміст фільму, учням необхідно докласти певні зусилля. Так мимовільна увага переходить в довільну, а інтенсивність уваги робить вплив на процес запам'ятовування. Використання різних каналів вступу інформації (слуховий, зоровий, моторне сприйняття) позитивно впливає на міцність збереження країнознавчого і мовного матеріалу.

Активно зараз розвиваються різні розмовні клуби з переглядом навчальних та художніх фільмів. Це дає можливість реалізувати найважливішу вимогу комунікативної методики вивчення іноземної мови - представити процес оволодіння мовою як розуміння живої іншомовної діяльності. Відеофільм завжди емоційно впливає на студентів. Тому увага має бути спрямована на формування у студентів особистісного ставлення до побаченого. Успішне досягнення цього можливе за умови, що показ відеофільмів буде відбуватися систематично, а також необхідний належний рівень підготовки викладачів та студентів до використання ІКТ та технічного забезпечення навчально-виховного процесу у ВНЗ.

Сьогодні все більшої популярності набуває одна із нетрадиційних форм навчання під час проведення практичних занять з іноземної мови та поза аудиторних заходів - Інтернет-проекти. Вони поділяються на дві групи: *www*- проекти та *e-mail*-проекти. *WWW*- проекти передбачають пошук студентами інформації в мережі Інтернет та представлення результатів свого пошуку. Вибір теми проекту повинен співпадати з програмою курсу, але в будь-якому разі вона має бути цікавою для студентів. Для того, щоб провести такий проект, викладачам необхідно сформувати групу, визначити терміни проекту та підготувати необхідний додатковий матеріал. При виконанні *e-mail* проектів учасники обмінюються інформацією через електронну пошту.

Таким чином, в процесі вивчення іноземної мови інформаційно-комунікаційні технології є потужним джерелом інформації, може застосовуватись як засіб індивідуалізації навчання, оцінювання та контролю знань, а також як засіб активізації творчої діяльності студентів та підвищення інтересу до навчання і рівня володіння іноземною мовою. Застосування ІКТ є на сьогодні невід'ємною частиною успішного та результативного проведення практичних занять та поза аудиторних заходів.

Література:

1. Андреев А.А. Компьютерные и телекоммуникационные технологии в сфере образования / А.А. Андреев // Информационные технологии. - 2001. - 169 с.
2. Rivers, W.M. Teaching Foreign-Language Skills / W.M. Rivers. – Chicago: The University of Chicago Press, 1981.

Свицельська Д.Г.

*Студентка факультету журналістики
Запорізького національного університету*

МОВА НЕНАВИСТІ В ІНТЕРНЕТ-МАТЕРІАЛАХ НА ТЕМУ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО КОНФЛІКТУ

Конфлікт на сході України 2014-2017 рр, разом з російською анексією Криму (березень 2014 р.) вважають гібридною війною, у якій безпрецедентного масштабу набуло використання інформаційної і смислової складових.

У військовому вимірі російсько-український конфлікт є локалізованим, і на сьогодні, крім окупованого Кримського півострова, охоплює частину території Донецької та Луганської областей України. Натомість дискурс, пов'язаний з подіями в Україні, набув глобального масштабу, при цьому значно варіюючи на локальному (внутрішньо українському), міждержавному (російсько-українському) і глобальному рівнях. Ці три головні виміри дискурсу війни пов'язані з різними, часто контрверсійними інтерпретаціями подій. Розрізнення рівня реалізації дискурсивних практик, пов'язаних з війною, стає необхідною вимогою їхнього аналізу [3].

Останнім часом у мережі Інтернет було дуже багато суперечок щодо «мови ворожнечі» і достовірності термінології під час опису подій у зоні АТО. У цьому сенсі поняття «мова ворожнечі» поширюється на всі висловлювання, які спрямовані проти якоїсь однієї особи або якоїсь визначеної групи осіб. Дотримання стандартів якості, креативні підходи до вибору тем та розуміння того впливу, які статті та сюжети мають як на героїв, так і на аудиторію взагалі, – важливі компоненти розвитку та досягнення конкурентної переваги у сфері поширення інформації сьогодні [2]. У конкурентному світі ЗМІ інформація переміщується із запаморочливою швидкістю. Дуже мало часу відведено на перевірку фактів та зображень або підтвердження інформації, і, як виявляється, тут зовсім немає місця для уважного обговорення питань журналістської етики. Проте навіть якщо бракує часу, репортери та редактори повинні зупинитися і робити аналіз щодо наявності образливих, провокативного змісту в їх продукції. Враховуючи темпи розвитку сучасних медіа та можливості, що відкриваються для вільного висловлення думок, де користувач стає і творцем інформації, слід особливу увагу приділяти змісту тих повідомлень, що розміщуються на сучасних медійних ресурсах. Зростає відповідальність за використання «мови